

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Agatho Presbytero. 84.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

retinetur: quanto minus animæ decor ob
incurrentes tentationes, etiam si in calami-
tatibus versetur, immutari debet.

Agatho Presbytero. 84.

Quoniam per literas quæris, quidnam
Mosem impulerit, ut lege cauceret, ne quis
linum cum lana cōtexeret, lineis que item
vestibus purpuram ne attexeret, ac deni-
que ut vestimentorū & lapidum lepra dili-
genter inquireretur, poteram quidem ipse
harum rerū speculationes declarare. Ha-
bent enim pulcherrimas allegorias, quæ-
que iis, qui mentem ad mysticos sensus
haudquaquam rudem & inexpertam ha-
bere, vtilitati esse queant. Verū quoniā
plerosque noui, qui eos, qui huiusmodi ser-
monibus vtuntur, ob inscitiam certamina
defugere arbitrantur: te autem rebus ipsis
ac sola Scripturarum interpretatione de-
clarari, propterea rectum, atque ab omni
verborum circuitu liberum à me respon-
sum ferēs. Existimo itaque Mosem, ut eos,
quibus præerat, ad philosophiam induce-
ret, & quia ipsos necessariò duntaxat cura-
re cupiebat, mollitiem omnem eliminasse:
per id nimirum, quòd linum & lanam cō-
texi vetabat, variegandarum rerum stu-
dium depellentem: per id autem, quòd li-
neis vestibus purpuram attexi prohibebat,
luxum ac profusionē, nimumque ornan-
di corporis studium: per id denique quòd
vestimentorum & lapidum lepram inhi-
bebat, illud interdicientem, ne quis plura,
quàm opus esset, quæretet ac reconderet.
Etenim vetustis indumentis & vestibus
istud enuenire cōsuevit. Rebus necessariis,
inquit, contentus esto, nihil superuacanei,
nec acquirens, nec recondens, nec item
præpostero corporis ornatum studens, ve-
rū operam omnem, & studium ad ani-
mæ curam conuerte. Quòd si ab externis
quoque scriptoribus vtilitatem capere ve-
lis (aiunt enim satiās ficus, cum fructibus
defluunt, per caprificos constringi) hoc
dixerim, quòd Isocrates etiam, in eo libro,

αὐτὸ καὶ ἐν δακρυοῖς ἢ, πολλῶ μά-
λοῖ ἢ τῆς ψυχῆς ὄρα ὑπὸ τῆ ἐπι-
πόντων πειρασμῶν, ἀλλοιθθῆναι οὐκ
ὀφείλει, καὶ ἐν συμφοραῖς τυγχᾶν.

Αγαθῶ πρεσβυτέρω. πδ.

Ἐπειδὴ γέγραφας τὴν βελόδιον ὁ
Μωσῆς ἐνομοθέτησε, λίνον μὲν καὶ ἕριον
μὴ συνυφαίεσθαι. ἐν δὲ τοῖς λίνοις
ἱματίοις πορφύραν μὴ συνυφαίνειν,
λέωρα μὲν ἱματίων καὶ λίθων πολυπρα-
γμοῦν ἔχον μὲν καὶ τὰς θεολογίας αὐτῶν
μηνύσαι ἔχουσι γὰρ ἀρίστως ἀλληγορίας
ἀφελῆσαι διωνυμίας, τὸς μὴ ἀγνό-
ματον ἐχούτας πρὸς θεολογίαν τὸ τοῦ.
ἀλλ' ἐπειδὴ οἶδα πολλὰς μὲν νομίζον-
τας τὸς τὰ τοιαῦτα λέγοντας, ἀμα-
θία τοῖς ἀγῶνας ἐκλύειν, σὲ δὲ τοῖς
πράγμασι, καὶ μόνῃ τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν
γραφῶν χαίροντα, εὐθείαν τίω δό-
κῃσιν ποιῶσιν, κίχων ἀπὸ λα-
γμένῃ. οἷον τοῖς ὅτι εἰς φιλοσο-
φίαν τὸς ὑπὸ τοῦ ἐνάγων, καὶ τῆς
ῥεῖας μίτης γενεᾶς βελόδιον, πᾶ-
σαν βλακείαν ἐξωστράμῃ, καὶ μὲν
τὸ μὴ συνυφαίνειν λίνον καὶ ἕριον, τίω
ποικιλίαν ἐξοείζων. καὶ δὲ τὸ πορ-
φύραν μὴ συνυφαίνειν τοῖς λίνοις ἱμα-
τίοις, τίω πολυτέλειαν καὶ τοῖς καλλαι-
πισμῶν. καὶ δὲ τὸ λέωρα ἱματίων καὶ
λίθων ἀειργάζουσα, τοῖς πλεον τῆς
ῥεῖας κτήσασθαι, καὶ ἀποθέσθαι ἀπα-
γορεύων. τοῖς γὰρ ῥεῖοις ἱματίοις καὶ
οἰκίαις ἔτι συμβαίνει εἶωθε. τὸ ῥεῖας
γὰρ ἔσο, φησὶ, μὴδὲν ἀειτῶν, μίτη
κτώμενος, μίτη ἀποτιμωμένος, ἀλλὰ
μὴδὲ καλλαιπισμῶν, ἀλλὰ πᾶσαν
τίω φροντίδα καὶ τίω ἀσφάλει, εἰς τὴν
τῆς ψυχῆς ὀπιμείλαι μεταστῆσιν, εἰ
δὲ βελόδιον, καὶ ὅσα τῶν ἐξωθεν
ἀφελῆθῃναι. φησὶ γὰρ τῶν καρ-
πῶν ἀπορρέουσας ἡμέρας σικῆας, καὶ
τῶν οὐρανῶν τῶν ἀγῶνισσίν τῶν
φαίνω. ὅτι καὶ Ἰσοκράτης ὅτι Διμονί-
κῶ τοῦς ἀφελῆθῃναι ἔπεμπε λόγους
παρῆναι, ἔσο ἀει τίω ἐσθῆτα φιλό-
χαλος,

χρῆλος, ἀλλὰ μὴ χελλωπίστῃς. φιλο-
χρῆλου μὲν γὰρ τὸ μεγαλοπρεπές,
χελλωπίστῃ δὲ τὸ φηίεργον, καὶ ὅτι
τῆτο ἀληθές ὅστι, δι' ὃν Διογένης εἶ-
πε, σαφῶς δείκνυται. θεασάμενος γὰρ
πῶς μερακίσκοι ἀσελγέστερον ἢ κατ'
ἄνδρα κεκοσμημένον, ἔφη αὐτῷ, εἰ
μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς. εἰ δὲ πρὸς
γυναικας ἀδικεῖς. εἰ τοίνυν οἱ ἔξωθεν ἔ-
σπεπίστος ἐπεμελήθησαν, πῶς ἔκ' ἔμε-
λει ὁ ἱερός ἑκείνος καὶ θεοφιλής ἀνὴρ
εἰς φιλοσοφίαν ἐνάγων, πᾶσαι μὲν
ποικιλίαι καὶ βλακείαι, καὶ καλλω-
πισμὸν ἐκ τῆ ὑψηλῶν ἐξορῆσει, κο-
σμιοτήτα δὲ καὶ σεμνιότητα νομοθε-
ταῖν, δι' ὃν ὁ ἀριστος κατορθοῦται
βίος.

Μαρτινιανῷ πρεσβυτέρῳ. σι.

Ἀπλῆσαν εἶναι σὲ φασι πῆς σιτο-
χρηλον, καὶ ἀνάληγον καὶ πηδύλα
τῆς χειρὸς, καὶ καταπραγματωόμε-
νοι τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς συμφορὰς γενο-
μενῶντα. ἀλλ' ἴδι ὡς ἐκείνοις μὲν ἴα
σαυτὲ ἀπλάγχθα, σαυτῷ δὲ τὰ θεῶν
ἀποκλείεις. ἐπιόδι τοίνυν, ὡς ἔ-
σούτοι, ἄλλοι σὺ χερίζουσιν, ὡς σὺ ἔ-
θεῶν. τὸ συγγενὲς αἰδέσθητι.

Ζωσίμῳ βιβλιοφόρῳ. πγ.

Τὸν πηχισμὸν τῆ βιβλίου, ὃν γέ-
γραφα σοι, τῷ φίλῳ δήλα μετ' ἀ-
χρείαις, ἵνα μὴ ἔρψασα λήθη, σοὶ
μὲν ζημία, αὐτῷ δὲ ψῆφος ἀγνω-
μοσύνης ἐπαγάγη.

Λεοντίῳ ἐπισκόπῳ. πδ.

Τὸ τῆς φιλίας προοίμιον, καὶ ὅ τῆς
ἀγάπης συνθήκη, καὶ τὸ πρῶτον ἀμ-
φοτέρως, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀριστον Εὐ-
πῆνον, εἰς τοῖ πρὸς ἀλλήλους πόθον,

in quo Dæmonicū præceptis instruit, cum
his verbis admonet: Cura ut in vestibus
ratione cultus atque honestus sis, non au-
tem immodici ornatus studiosus. Honesti
enim est magnificentia: lasciue autē se or-
nantis, superfluitas & redundantia. Quod-
que hoc verum sit, ex eo, quod à Diogene
dictū est, perspicue ostenditur. Nam cum
adolescēte quendam lasciuius, quā vi-
rum deceret, ornatum conspexisset, Si ad
vitos, inquit, te confers, miser es, si ad fœ-
minas, iniquus. Cum igitur externi au-
thores honesti ac decori curam gesserint,
ac nō sacrosanctus ille ac Deo charus vir,
populares suos ad philosophiam inducens,
omnem variegandi artem & mollitiem,
nimumque ornatus studium ē subditorū
animis eliminare, atque honestatem &
grauitatem, quarum opera & adiumento
præstantissima vita numeris omnibus ab-
soluitur, sancire ac præscribere debebat?

Martiniano Presbytero. 85.

Inexplebilē quendam ac sæuum & cra-
delem frumenti cauponem te esse nōnulli
aiunt: ut qui tempora obserues, ac de ege-
statibus occasione lucrandi arripias, & de
calamitatibus messem colligas. Quamob-
rem hoc tecum reputans, alios non tam
tua, quā tu Dei, ope indigere: fac te co-
gnatio moueat.

Zosimo Librigero. 86.

Librorum de quibus ad te scripsi, seriem
atque ordinem amico diligenter expone:
ne obrepens obliuio, tibi quidem detri-
mentum, ipsi autem ingrati animi notam
afferat.

Leontio Episcopo. 87.

Amicitia primordium, ac beneuolen-
tia igniculus, atque id quod & me, & opti-
mum virum Eutonium, mutuo amore
fauciuit, improbitatis odium fuit, quod